

JB)

IVH LG

MB JB

KB JAS

EUROPAUDVALGET

Alm. del - bilag 414 (offentligt)
UPN, FT del - bilag FT 56S-DEBAT
Carstensgade 74
6270 Tønder
Tlf. 74 72 40 85

IA

Til folketinget, udenrigspolitisk nævn og Europaudvalget.
3. 12 2000

FOLKETINGET

- 4 DEC. 2000

6115-15-34

Vedr. revision af statsministerens forhandlingsmandat i Nice.

Det endelige forhandlingsoplæg i Nice indholder en lang række forhold, som der ikke er taget hensyn til i Danmarks oprindelige forhandlingsmandat, herunder glidning på det sociale område. Statsministeren har trods dette afvist at få det revideret og tilmed antydnet en problematisk eftergivenhed med hensyn til kommisærposten og enstemmigheden på bl.a. socialområdet.

Dette skal derfor være en indtrængende henstilling til landets kompetente organer om at medvirke til at få inddraget det nuværende mandat og til fordel for et pålæg om enten at bruge Danmarks vetoret ved at stemme imod, eller at stille forbehold på alle områder. I modsat fald må folketinget afvise en ratifikation af traktatværket indtil alle forhold er afklaret. For en fornyet prøvelse taler følgende:

Det endelige oplæg fremkom først den 23 Nov. Det afskar delvis en offentlig debat.

Det handler om bindende aftaler med afgørende konsekvenser for landets status og fremtid.

Der er ikke foretaget en prøvelse i relation til grundloven.

Der er ikke taget hensyn til den højesteretsdom af 98, der tilsikrer os en formel rest af suverænitet. Dommen overlader det til politikken at definere forholdet. Dette ses ikke været forsøgt.

Der er ikke foretaget en vurdering af oplægget set i samspil med andre dele af traktatværket og til internationale aftaler i øvrigt, herunder regeringsaftaler udenom folketinget (jfr. efterlønnen)

Med hensyn til udspillet omkring den faste kommisærpost bør følgende tages i betragtning.

Danmark mister sin direkte initiativret, og kan i bedste fald se hen nyordning, hvor kommissionen behandler vort andragende uden om os. Vi mister samtidig vor plads ved bordet ved WTO-forhandlinger mfl. Vi afgiver efter dette egentlig reel suverænitet til EU, ECB, WTO og G7.

Med hensyn til flertalsafgørelser så opgiver vi en reelt vetoret på vitale områder: Regeringen har selv erkendt, at det kan få alvorlige konsekvenser for vore sociale ordninger, fordi de vil skulle åbne for unionsborgere uden fuld optjening i Danmark. Art. 42. Forsikringer om, at det "ikke må berøre den økonomiske balance i staternes sociale sikringsordninger væsentligt, kan i bedste fald først sættes ind, når skaden er sket og byrden tvinger os til en delprivatsering i stil med efterlønsordningen.

EU angiver selv en harmonisering af de sociale ordninger som en hjørnesten i unionsborgerskabet.

Et dansk ja ville derved undergrave vort forbehold mod et fælles borgerskab. Netop her kan der rejses tvivl om, hvorvidt Europaudvalget har fået det rette beslutningsgrundlag. Hidtil har regeringen konsekvent benægtet, at unionen ville blande sig i vore sociale ordninger.

Betænkeligt er det, at Unionen ved enstemmighed kan overføre nye områder til flertalsområdet.

Derved kan en vilkårlig minister uformelt overføre beføjelser til unionen.

Det skal bemærkes, at folketingets lovkontor iflg. tidl. folketingsformand Erling Olsen ikke altid kan forventes at sige til, hvis et lovtillæg mm. ikke skulle være i overensstemmelse med grundloven.

Vi håber, at denne henvendelse vil blive taget til efterretning trods dens karakter men på grund af sagens alvor. Vor forfatning giver borgerne ikke andre muligheder for rettidig reaktion. Folketinget har eneret på at lade en sag prøve ved rigsretten, hvis en flertalsregering kommer for tæt på forfatningen. Det selvsamme regeringsflertal kan desværre også afvise ethvert tilløb til en sådan sag. Det er måske grunden til, at rigsretten kun har været anvendt to gang i alt.

På vegne af "Socialdemokratisk debat" af 1972.

Carl Jørgensen, Hans Erenbjerg, Holger Eskildsen, Torben Thomsen, Niels Andersen
Niels Jensen, samt Carl Hahn, tidl. med. af udenrigspolitisk nævn.

pv. *C. Jørgensen*
frud.

**Uddrag af juristernes vurdering af 25 April i justitsministeriet.
Medsendt som bilag til Europaudvalgets betænkning af 15 08 2000.
(uddrag ved "socialdemokratisk debat" d. 10.09 2000)**

Juristerne mener, at Højesterets accept i 98 af vor tiltrædelse af Maastrichttraktaten også kan overføres til den nuværende afstemning som godkendelse af vor tiltrædelse af traktaten om den økonomisk-monetære union.

De erkender, at man i modsætning til Maastricht ikke overdrager suverænitet til et mellemfolkeligt organ og som vi via ministerrådet har medindflydelse på, men til den Europæiske Centralbank, som er uafhængig af medlemsstaternes regeringer og dermed udenfor parlamentarisk kontrol.

Juristerne skønner, at det suverænitetsafgivelsen til centralbankstyrelsen godt kan forenes med grundlovens krav om, at den skal overdrages til et mellemfolkeligt organ.

" Højesteret fandt, at de specifikke hjemmelsbestemmelser i EF-Traktaten, som forelå til pådømmelse, opfyldte bestemthedskravet.

Efter Justitsministeriets opfattelse er der i forhold til bestemthedskravet i § 20 ikke grundlag for at anlægge en anden vurdering af de omhandlede ØMU-bestemmelser i EF-Traktaten end af de traktatbestemmelser, som Højesteret tog stilling til. Fælles for de relevante bestemmelser er nemlig, at de udtrykker en positiv og tilstrækkelig præcis afgrænsning af de overladte beføjelser, både med hensyn til sagsområder og med hensyn til de overladte beføjelsers karakter. Det gælder også for så vidt angår artikel 106 i det omfang, denne bestemmelse - som det har været drøftet i den forfatningsretlige litteratur, jf. pkt. 4.3 - måtte antages at indebære overladelse af beføjelser.

5.3. Som anført i Højesterets dom må det anses for forudsat i grundloven, at der ikke kan ske overladelse af beføjelser i et sådant omfang, at Danmark ikke længere kan anses for en selvstændig stat. Højesteret udtalte i dommen, at fastlæggelsen af grænserne herfor i "helt overvejende grad [må] bero på overvejelser af politisk karakter." Højesteret fandt det "utvivlsomt, at der med tiltrædelsesloven ikke er afgivet suverænitet til Fællesskabet i et sådant omfang, at det er i strid med den anførte forudsætning i grundloven".

På den anførte baggrund er der efter Justitsministeriets opfattelse ikke grundlag for at antage, at Danmarks tiltrædelse af ØMUens 3. fase med den fælles valuta skulle indebære overladelse af beføjelser i et sådant omfang, at det strider mod grundlovens forudsætning om Danmark som en selvstændig stat. "

" Den overladelse af beføjelser, der vil følge af en dansk tiltrædelse af ØMUens 3. fase med den fælles valuta, vil i et vist omfang ske til Den Europæiske Centralbank. Centralbanken er uafhængig af medlemsstaternes regeringer og dermed uden for den parlamentariske kontrol, som Folketinget kan udøve i forhold til danske ministres optræden i Rådet.

Efter Justitsministeriets opfattelse indebærer dette forhold ikke, at der opstår modstrid med de synspunkter, der er anført i Højesterets dom om en grundlovsmæssig forudsætning om en demokratisk styreform. "

